

Застава“ излази сваки дан двапут, а недељом сваког дана иако недеље и свеца једаред.

Цена је за Угарску кад се јутарњи и вечерњи лист заједно шаље на један месец 2 кр. 40 пот.

Поједини јутарњи бројеви стају 2 потуре.

ЗАСТАВА

За огласе плаћа се по 12 пот. од сваке прсте оваких ситних слова.

Уредништво „Заставе“ је у кући г. Ј. Т. Чавића Администрација „Заставе“ налази се у кући где је Милетићева штампарија у главној ул. бр. 22

Поједини јутарњи бројеви стају 2 потуре.

ЛИСТ СРПСКЕ НАРОДНЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ!

(Јутарњи лист.)

ИЗДАЊЕ „РАДА“ ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА У РУМИ.

Ратоборан глас.

„Алкотмањ“ у својем најновијем броју доноси ово: „На први мах непотврђан“, али не толико невероватна вест пустио је у подне бечки извештач једног овдашњег листа. Овај ваиме тврди, како је угарски министар Векарле све покушао у Бечу, не би ли спречио пустоловнесмерове министарства спољних послова. Овима је задња сврха, да царински рат са Србијом крунише са оружаним походом Аустроугарске против Србије. И ако министар спољних послова зна да би овај судбоносан корак повукао у борбу против нас и Италију, опет се за то обилно тиме бави. Врло би значајно било да за љубав бечке Шкодине фабрике падне као жртва тако тешко извојевани угарски унутарњи мир заједно са споразумом и са владом. Не верујемо да је министар спољних послова заиста толико лакокомислен, да би за љубав једног приватног подухвата у таку криву угурао обе државе монархије.“

Толико „Алкотмањ“. И нема сумње да ће ова вест изазвати равнотежне утиске. Некоји ће је узети као потпуно невероватну, пустоловну и држаће да је измишљена и протурена у свет само зато да застраши Србију, те да ова пристане на захтеве Беча, те и топове и муницију, све наручи у Аустрији.

Међутим ко има у виду писање баш оних бечких листова, који су у свези са камарилом, о продирању на Солун, преко Србије; ко има у виду данас да је управо дошло до затварања границе према Србији из политичких, а не економских разлога, као што рекоше и бечки касаци на својем збору; ко има у виду оно огорчено писање бечких листова против Србије; ко има у виду догађаје у Требињу и Далмацији и т. д., једном речи ко све то има у виду, томе је јасно, да је војна камарила отпочела нешто крупно да припрема. Неколико је тек месеци, како је у бечкој „Новој Слободној Преси“ један виши војник писао, како је пут Аустро-Угарске на Солун најзгоднији и најбољи преко Србије. Не усхте ли она лепо, онда ће се извести против њене воље. Кад се све то скупа узме у рачун, онда доиста није невероватна вест тог бечког извештача у будимпештанском листу.

Мађарска штампа назвала је тај покушај пустоловним. И доиста нема сумње, да ако се учини, може довести до врло великог заплета, којем се крај не може данас догледати. То је врло опасна игра.

Толико на први мах о тој вести. Најближи дани показаше, да ли је та вест понизила само да застраши Србију, или је истинита.

Збор српске народне радикалне странке у Медари.

Медари, 15 септембра 1906.

Збор је одржан свечано на Крстов-дан. Гости су нам били: Др. Н. Ђурђевић, др. М. Бабић, парох Јовановић и друге виђеније личности.

Збор је поздравно парох медрски Василије Мијоковић, стари борац уз Св. Милетића, изразивши своје расположење душевно, кад види, да се повраћају дани Световара Милетића, и кад млађи нијесу клонули духом.

Др. Чуповић отвара збор — представља нам миле госте по закључку позване и изјављује им благодарност, а збор позива да се конституише.

В. Мијоковић парох предлаже за председника збору дра Платона Чуповића, за перово вође М. Долића и учитеља Аврама Ласковића. — Усваја се.

Председник проглашује збор конституисаним.

Др. Чуповић разлаже, шта је „збор“ српске народне радикалне странке. Важност збора, ништавост јединице. Суштину јакости уједињења; о народној политици, коју треба водити, на здраву темељу по потреби народа. Обаврзност у политици споменувши систем Бана Рауха, Мажураића, наше искуство стечено тим променама. Одбија освају, да смо против новог стања. И ми смо за њ догле док су с нама а не против нас.

Говор му је окићен бараним речима, проткан пуним разумевањем суштине самог предмета, а поддржан је бурним одобравањем.

Др. Никола Ђурђевић, својим говорничким даром изнео нам је, како је тешко Србин бити и србовати. Порицање нашег имена, разне надеве споменувши. Изнео је борбу дива Световара Милетића са начелом о „јединственим народу“. Појаву Јаше Томића.

Наставак борбе радикалне странке, буру против ње, подметања, дотакувши оне, који су хтели, да се наметну народу за вође, и позив њихов и апел на народ, да иде за њима јер су на влади. Изјавио је даље жељу и правац радикалне странке, њен захтев, да влада ради за народ, а овај да утиче на њен рад.

Разјаснио нам је борбу свих против нас ради асимилације. Данашњи положај; положај под пријашњим режимом. Позивајући народ у радикалну странку, која се не повија по ветру

Наставио је др. Миливој Бабић и занео нас својим искреним речима, погодивши и у душу свакога са изнашањем народних невоља. Упозорио нас је на аутономију, заставу, — на обећања бев дела као празне жеље, од којих се не да живјети, на ћирилицу, као светињу. Парох Јов. П. Јовановић разјаснио

нам је права стечена са својим доласком у ове крајеве. Злоу потребе данашње и крњење тих права, а једно је од тих и шумско господарство.

Ратар Јоцо Ландуп прочитао нам је и револуцију донешену у том смислу на збору. Збор је одобрио предложене за централни одбор среза новоградишког.

Председник: Др. Платон Чуповић; Потпредседник: Марко Витас парох; Тајник: Т. Лазић; Благајник: Св. Карка. Одборници: Василије Мијоковић парох, Јоцо Грубнић, Влајко Дракулић, Божо Ђурђевић, Јово Калафатаћ, Совро Татомировић, Никола Фусар, Стево Крунић, Сима Ећимовић, Милан Мајсторовић, Остоја Слеччевић, Коста Корка Коста Шибетић.

Мјесни одбори.

Никола Борчић, Јован Бајић и Милан Радишић за Стару Градишку. — Митар Везмар, Коста Савић, Ђуро Војковић за Лађевац — Јово Ловреновић, Јандро Петковић, Петар Живковић из Чага. — Стево Орубовић, Јефто Петосевић из Гређана. — Ђука Поповић, Раде Јамборчић и Глишо Мајсторовић из Човца. — Филип Драгељевић, Васо Ећимовић, Ђуро Павловић из Врбовљана. — Миле Плешић, Бенковац — Н. Вучковић, Н. Далетић, Чапранци. — П. Млађеновић Богдеграј, опћина Машић.

Медари: Остоја Ратковић, Теодор Кнежевић. — Трнава: Ђуро Вјодовић, Станко Жега-рац, Стево Вукмановић — Ратковац: Остоја Бабић, Тана Мастикоса Митар Живковић. — Смртић: Коста Шуркаловић, Данило Коларић, Стојан Шућуровић. — Машић: Миле Јагмаровић, Павле Коичић. — Пољане: П. Јовановић, Ђурађ Чанак, Љубомир Марић. — Жуберковац: Васо Бакаћ, Павле Мандић, Миле Сировац — Шаговина: Никола Раданац Стево Мијоковић. — Шаривци: Јоца Живковић, Лука Живковић. — Богичевци: Јоцо Бајић, Јово Милосављевић, Петар Крупеша. — Горице: Мишо Мрмак, Буда Мачкаћ.

Прилике у Русији.

Руска влада се — како брзојављају из Петрограда — спрема на нов покушај, да би умирила бар сељаке. Одма по повратку цареву изићиће царски указ, којим ће се сељацима дати равноправност са осталим држављанским сталожима. Тако ће им се на пример дозволити, да могу ступати у државну службу, наравно чим постигну потребан степен образовања. — Указом ће се укинути и свако отежавање при издавању путних листова. Влада се нада, да ће овим указом, који ће још пре састанка нове думе ступити у живот, задовољити сељаке.

Руска се влада даље решила, да најодлучнију борбу поведе против револуционара, који јој већ доволгдише. Борбу ће ту повести против свију странака, које припадају револуционарном покрету. — Министар правде распустиће конгрес уставних демократа у Хелсингфорсу и гониће чланове конгреса, ако се не одрекну вибуришког прогласа. — Да би се руска влада успешније борила против револуционара, прибегла је још једном средству. Петроградски полицајни капетан дао је дозволу Стефановом, Децову и Грегорјеву, да образују удружење против револуционара и анархиста. Програм је овог удружења: да се успостави ред у читавој држави и да се нарочито при идућим изборима за државну думу одржи у равнотежи слободоумна струја.

Четрдесетгодишња прослава „Заставе“.

Лађа између Панчева, Београда, Земун и Новог Сада.

У поноћи између 23. и 24. септембра о. г. кренуће се из Панчева на четрдесетгодишњу прославу „Заставе“ посебна лађа аустријског паробродског друштва „Кулпа“.

Лађа стиже око 1 и по сата у Београд а у два сата у Земун, одакле се креће за Нови Сад.

Сви они, који желе на прославу а близо им је Панчево, Београд и Земун треба да употребе ову прилику.

У лађи има места за 600 до 700 особа. А цена је тамо инатраг 2 круне.

У Панчеву се треба обратити на г. Бранка Крчедића, у Београду на г. дра Миту Лукића, у Земуну на г. Влајка Недељковића.

Свечани број „Заставе“.

Свечани број „Заставе“ изаћи ће у суботу 23. септембра. Он ће изнети преко 30 страна. Имаће и слика, а ван тога у прилогу верно одштампан 1. број „Заставе“ из 1866. год. Овај свечани број „Заставе“ заједно с прилогом добаће сви редовни и петкови претплатници „Заставина“. Они, који нису претплатници „Заставе“, могу купити поједини број за 20 потура. — Ко жели тај број, треба да се пријави администрацији „Заставе“ у Нови Сад.

Сви који желе да буду на заједничком ручку или желе да осигурају себи места на забави — 24. септембра (7. октобра) нека се из раније обрате на г. Косту Леру у Н. Сад

Од данас добијају се улазнице за народну забаву код Браће М. Поповића.

Хрватска и Славонија.

Хрватско-српска коалиција и Старчевићева странка.

По вестима, које стижу будимпештанским листовима из Загреба, несугласице између хрватско-српске коалиције и Старчевићеве странке још нису легле. Шта више те су несугласице толике, да је опасност да ће запети, па и онемогућити се рад у троједничком сабору. По тим вестима коалиција је решила, да ону изјаву Старчевићеве странке, по којој задржава себи права, да у сабору покрене јавноправне расправе и ставља предлоге, који су у опреси са нагодом од 1868. године — сматра за прекршај уговора. Коалиција изјављује у писму, које је управила Старчевићевеј странци, да уговор пружа Старчевићевеј странци начина да у сабору чини јавноправне изјаве, које јој се чине да су са страначког јој јавноправног становишта оправдане, али јој не даје права, да поднаша на сабору такве предлоге, који би изазвали јавноправне расправе и довели у питање донашање уставних реформа. Ако Старчевићева странка у том погледу задржи себи одрешене руке, онда ће прекршити обвезу сарадању. Стога је потребно да се Старчевићева странка у томе погледу јасно изјави. Рад саборски је тим више у питању, што ће се у сабору пре свега претресати прорачун за Хрватску и Славонију, а Старчевићева странка гласаће за овај сматра питањем поверења. — Толико загребачки извештаји будимпештанским листовима о овој ствари. Оверовљење пак посланичких мандата ти извештаји не спомињу. Ми смо већ јуче рекли, да оверовљење мандата није ствар уговора но правде. С тога се то питање не може ни увлачити у уговоре, но се сви неправилни избори морају уништити.

Поузданички састанак

српске народне радикалне странке у Кобашу.

Кобаш 19. септембра 1906.

У недељу 17. септембра о. г. одржан је поузданички састанак српске народне радикалне странке за котар бродски у Сл. Кобашу. Иако је за кратко време о самом састанку јављено, и народ на брзу руку позван, ипак се народ у великом броју одазвао и састанак је одржан са тако великим одушевљењем, да се може рећи: то наш мали Кобаш још није доживео. — У недељу у 3¼ часа по подне дође из Брода жељезницом др. Никола Бурђевић са још неколико Срба Брођана до Оријовца. Ту су на жељезничкој станици браћу Брођане дочекали Срби из Кобаша, Слатиника, Ступника, Лужава, Цигленика и других околних села са колима и српском заставом. Свима куцаше срце од радости, када се кренуше кола за колима са српском заставом кроз села, у којима се још није видела нити вила српска застава. У сам Кобаш када ступише, загрмеше топови на обали Саве. Најпре Брођане поздравиле наш свештеник г. Обрадовић и уједно на реду речне, да се може сматрати срећним наш мали Кобаш, јер види у средини својој мно

говаслужног Србина — дра Николу Бурђевића. Народ га по здрави са бурним: „Живио“. — За председника би изабран Јефто Зорановић ратар, а за перовођу Никола Зорановић опанчар. Председник одмах отвори седницу и даде реч г. Бурђевићу.

Бурђевић је говорио диван и дугачак говор. Почео је прво о приликама, у којима се некад српски народ налазио, па је даље све по реду износио прилике све до данас. Говорио је о старој влади у Хрватској и Славонији, каква је била и како је радила. На реч његову: „пао је бан Куен, пао је подбан Чаврак,“ добаца један из народа: „Не подигли се, да Бог да.“ Даље је изнео у главном програм српске народне радикалне странке и упознао народ с њиме. Свака тачка — о аутономији, о кирилицы, о српској застави, о пореви и једнакости и т. д. у његову говору праћена је са громовитим: „Живио“. На што би увек испаљени топ одјекивао са Мотајице.

После г. Бурђевића говорио је г. Цвијановић. Његов говор беше у главном о финансијалној самосталности о земљо радничким трговачким и другим задругама. Усред његова говора рече један из народа, одушевљено и наивно: Не жалим што сам дору ознојио, јер видим кога сам довео!

И један и други говор беше измешан народним пословицама и стиховима из народних песама, што се народу нарочито допадало.

Посејавши тако г. Бурђевић и код нас у Кобашу и околици семе радикализма, које је пало на плодну њиву, предложи да се изабере одбор. Одбор је изабран од најугледнијих људи парохије кобашке и бродске. После тога је председник затворио седницу на што се заорала песма: Орао кликће... Браћа Брођани одоше својим кућама исто тако испраћени, као и дочекани од Кобашана. Срећан вам пут браћо Брођани до скоро виђења!

Србин.

Враћени исељеници из Америке.

Речки градски магистрат објавио је ово: Преко министарства унутарњих послова објављује се, да су северо-америчке власти дне 18. априла о. г. забраниле искрцати 9 исељеника, који су били приспели са паробродом „Carpatia“. Забрањено је било искрцати се једном паром, који живе невенчани; једном од 46 година и једном од 49 година, јер пате од старачке слабости; једном брачном паром, јер муж није сасвим при себи; једном, који је на Реци окривљен био ради злочина крађе; једном младаћу ради венеричке болести; једној девојци од 12 година, јер је из Угарске отпутовала без родитеља, те је њезина старија сестра од 22 године морала отпратити натраг у домовину. Из овога се види, да северо-америчке власти поступају према исељеницима свом законском строгању. За то је у самом њиховом интересу, да се исељеници пре одласка пропитају код власти, да ли има гледе њих икоји узрок, због којег би им могло бити забрањено да се искрцају.

Босанска влада и Мишар.

Босанска влада издала је била наредбу свима властима у пограничним крајевима, да на сваки начин спрече одлазак Босанаца на мишарску прославу. Ипак босански чиновници нису били у стању спречити народ, да пошаље своје представнике на ово славање српске слободе. Када су се ти изасланици вратили, чиновници су их стали кажњавати ни зашта. Истина грађане не кажњавају, јер они, иако су у Босни, умеју наћи сатисфакцију против чиновничких незаконитих радњи, али су зато кажњавали сељаке, који спроти трпе све што им се учини, и стављају то на један рачун, који мисле одједном да плате. Тако је канцелиста Гајинин у бијељинском котарском уреду казнио 10 сељака што су „ишли гледати споменик Карађорђевића на Мишару“, како је он то рекао. Од њих су тројица: Бранко Ерић, Васа Бакић и Марко Јанић, кажњени по десет круна, а Јован Обрадовић, Стеван Бајаловић, Мил. Тешић, Тан. Милић, Алекса и Јован Трифуновић и Пера Спасојевић кажњени су по 20 круна.

Камата на заосталу порезу.

У ствари камате на заосталу порезу из доба екс-лекса и ранијег издао је министар-председник Александар Векерле, као министар финансија, наредбу порезном надзорништву у Будимпешти. По тој наредби на неплаћену порезу из доба пре 1905. године, као и на порезу плативу, од 1. јулија исте године има се рачунати 5 постотака камате. На порезу из доба пре екс-лекса рачуна се такође толика камата. На порезу пак, која се требала платити у добу екс-лекса, не рачуна се никаква камата, али се половина те порезе мора уплатити најдаље до 1. новембра п. н., а друга половина до краја ове године. Ако се пак не уплати за то време, онда ће се и на њу рачунати камата од 5 постотака.

Време

Према телеграфском извештају од 4. октобра може се очекивати благо време, на истоку на многим местима кишу.

Брзојави „Застави“.

Стигли 20 септембра.

Прорачун за 1907. год.

Будимпешта Министарски савет баио се данас са завршним рачунима за идућу годину. Вест да је Векерле у уторак био у Бечу, неистинита је,

јер је Векерле радио код куће на том завршном рачуну. Министарски савет осим тога саветовао се и о законским предлозима, које ће поднети сабору, као и о текућим пословима.

Чеси против Худенкова.

Праг. У поверљивој седници чешког националног савета решено је, да се намесник гроф Куденкове, као кривац свију неправди, учињених чешком народу, друштвено бојкотије.

Прилике у Русији.

Петроград. Полиција је нашла у техничком заводу 16 бсмби. Више техничара је ухапшено.

За моју МАНУФАКТУРНУ И МЕШОВИТЕ РОБЕ ТРГОВИНУ

потребујем млађег помоћника, доброг и вештог продавца; плаћа месечно 30-40 круна, рана и стан.

Гоинфелд Вени, I. 1352 1-3 у Срп. Итебеју (Toronto).

Нова радња готових

ОДЕЛА

Панте Спаића у Новом Саду, дунавска ул. бр. 36. добила је огроман избор најмодернијег њиног јесењег и зимског одела за мушке, женске и децу.

Цене ниске и утврђене I. 1325 2-

150 јутара у Адашевци

30 јутара у Иливици

обоје код Шида

најбоље сремске земље некомасирање продаје ув повољне увјете плаћања

I 1043 8-13 Ђорђе Ђурић поседњак у Мајур у Хрватској

ДВА ШНАЈДЕРСКА ПОМОЋНИКА

потребујем одма за паорски посао, Ступити могу одма зарада добра.

К. Васић

1324 2-3 кројач у Земуну.

И-ва српска каменорезачка радња у ВРШЦУ.

КО ТРЕБА леп и јефтин ваменити споменик крст или парамиду нег купи само код Србина

Светислава Кешанског у ВРШЦУ.

Израда слова вештачка. I. 1233 7-30

НОВО НАМЕШТЕНА РАДИЈА ЖИВОЈИНА ТЕРЗИНА

у ВЕЛ. ВЕЧКЕРЕКУ

код „БАЧЕ“ свирца

препоручује своје

ново и богато

снабдевано сторариште

поштованом гвањанству, у месту и са стране

ЗА ЗИМСКУ СЕЗОНУ

а нарочито обраћам СВЕКРОВА пажњу поштованих

који већ морају да купују

РУВА (свилу)

да иволе своју потребу код мене подмирити јер ће код мене заиста најбоље и најјефтиније пазарити. I. 1233 1-8